

Членъ 101). Който си плати парьтѣ за полицѣтъ прѣди вадето ѣ, ако бы да ся появи нѣкоя тѣжба или лукавство за нея полицѣ, неможе да ся изключи отъ отговорностѣтъ, и исплащаніето ѣ законно ли е или не е, трѣбва да ся испита и разглѣда отъ странѣ на търговското сѣдилище.

Членъ 102). Онзи человекъ, който си плати полицѣтъ на вадето, когато нѣма нѣкое забраненіе отъ една странѣ, той ся счита вече, че е избавенъ отъ тоя дългъ.

Членъ 103). Не може да ся принуждава онзи, който носи полицата, за да си зима парьтѣ прѣди вадето.

Членъ 104). Исплащаніето на полицѣтъ, ако стане съ първия, втория, третия, четвъртия и съ който бы листъ и да бѣде, счита ся за редовно, обаче съ който листъ ся исплати, въ него листъ трѣбва да ся забѣлѣжава, че другытѣ листове ся унищожявать.

Членъ 105). Който дава парьтѣ съ първия, втория, третия, четвъртия или съ който листъ и да бѣде отъ полицѣтъ, ако бы да не даде назадъ листѣтъ, когото е былъ подписалъ, че я приема, неможе да събере количеството което има да зима отъ полицѣтъ.

Членъ 106). Никой неможе да ся противи за да не плаща полицата, освѣнь само ако бы да ся е изгубила, или въ случай ако испадне онзи, който я носи.

Членъ 107). Когато ся загуби една неприета полица, явно е че притежательтъ ѣ има право да си иска парьтѣ съ втория, третия, четвъртия или съ който листъ и да бѣде.

Членъ 108). Въ изгубенѣтъ полицѣ, ако бы да е забѣлѣжено че ся е приела, тогава събираніето на парьтѣ съ втория, третия четвъртия или съ други нѣкой листъ, подлѣжи непрѣменно да даде единъ порѣчителъ по заповѣдъ на търговското сѣдилище.

Членъ 109). Онзи който е изгубилъ една полица,